

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobců: **a) Ing. B. Š., b) Ing. J. Š.**, obou zastoupených JUDr. Jaroslavem Poláčkem, advokátem se sídlem nám. Republiky 53, Pardubice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2001, č. j. O-86/281/2001, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **1) B. D., 2) M. D., 3) M. H., 4) Obec Morašice**, Morašice, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 2. 2009, č. j. 52 Ca 28/2008 – 126,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadli žalobci (dále též „stěžovatelé“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích ze dne 29. 10. 2001, č. j. O-86/281/2001. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích vycházel z následujícího skutkového stavu:

Katastrální úřad v Chrudimi rozhodnutím ze dne 14. 6. 2001, č. j. OR-177/2001/1-603/1, rozhodl o žádosti stěžovatelů o opravu chyby v zobrazení pozemků pozemkových parcel č. 296/1 a 333/1 v katastrálním území Skupice u Chrudimi tak, že hranice pozemkových parcel č. 296/1 a 333/1 v katastrálním území Skupice u Chrudimi budou v katastru nemovitostí v katastrální mapě zobrazeny tak, jak je tomu na kopii části katastrální mapy, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. Zobrazení hranic uvedených parcel odpovídá obnovenému katastrálnímu operátu, jehož platnost byla vyhlášena dne 28. 2. 1990. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že v k. ú. Skupice u Chrudimi byl v roce 1990 vyhotoven nový katastrální operát. V k. ú. Zbyhňevice obnova katastrálního operátu nebyla prováděna. Pro toto katastrální

území platí původní mapa pozemkového katastru. Před obnovou katastrálního operátu hranice katastrálního území mezi k. ú. Skupice u Chrudimi a k. ú. Zbyhněvice vedla jako „společná“ hranice středem cesty – místní komunikace. Společná parcela měla označení pozemek pozemková parcela 333/1, v k. ú. Zbyhněvice pozemek pozemková parcela 398. Při obnově katastrálního operátu novým mapováním byly společné hranice v souladu s tehdy platnými předpisy (Instrukce pro místní šetření a obnovu operátu evidence nemovitostí č. 984 450 I/88 § 12) odstraňovány, hranice katastrálního území byla přesunuta na jižní stranu cesty. Při převzetí operátu byla společná hranice v k. ú. Zbyhněvice (pozemek pozemková parcela 398) zrušena a celá cesta pod pozemkem pozemkovou parcelou 333/1 zůstala v k. ú. Skupice u Chrudimi. Hranice mezi cestou - pozemkem parc. č. 333/1 v k. ú. Skupice u Chrudimi a pozemky ve vlastnictví stěžovatelů byla v době mapování v terénu zřetelná a podle tehdejších právních předpisů nemusela být mezníkována. V kompetenci orgánů geodézie bylo podle § 15 odst. 5 Instrukce pro místní šetření a obnovu operátu evidence nemovitostí č. 984 450 I/88 provést drobné změny hranic do katastrálního operátu.

Rozhodnutím ze dne 29. 10. 2001, č. j. O-86/281/2001, žalovaný zamítl odvolání stěžovatelů a obce Morašice proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Dospěl k závěru, že nebylo zjištěno, že údaje katastru nemovitostí vznikly zřejmým omylem nebo nepřesností. Nebyly tak splněny podmínky pro opravu chyby stanovené v ust. § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) v platném znění, a § 46 vyhlášky č. 190/1996 Sb., v platném znění.

Krajský soud dospěl k následujícím závěrům: Návrh stěžovatelů na opravu chyby v katastru nemovitostí podle ust. § 8 katastrálního zákona se týkal změn hranic a výměr pozemkových parcel č. 296/1 a 333/1 v k. ú. Skupice u Chrudimi. Podle LV č. 278 a LV č. 10001 pro k. ú. Skupice u Chrudimi jsou vlastníky uvedených pozemků osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatelé jako vlastníci sousedních pozemků, tj. pozemků parc. č. 360 a 358 v k. ú. Zbyhněvice, nesouhlasili s evidováním pozemků parc. č. 296/1 a 333/1 v hranicích podle výsledků obnoveného operátu katastru nemovitostí v k. ú. Skupice u Chrudimi. Krajský soud nejprve objasnil význam a účel rozhodnutí o opravě chyb, tj. význam a účel ust. § 8 katastrálního zákona.

Předmětem opravy je údaj evidovaný v katastrálním operátu. Krajský soud odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03, podle něhož je stav katastru odrazem práv a závazků vážících se ke konkrétní nemovitosti vyplývajících z listin, které splňují zákonem předepsané náležitosti pro provedení zápisu. Krajský soud dovodil, že rovněž údaje vztahující se k vymezení hranic pozemků, tj. v daném případě k vymezení hranic mezi pozemky ve vlastnictví stěžovatelů a pozemky ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení musí být nutně odrazem těch údajů, které byly obsaženy v podkladech pro jejich evidenci v katastru nemovitostí. V daném případě se jednalo o podklad zjištěný při obnově evidence nemovitostí, resp. při mapování v rámci místního šetření.

Údaje týkající se průběhu hranic mezi uvedenými pozemky zjištěné na základě výše uvedené obnovy byly podkladem pro zobrazení hranic v katastrální mapě i pro obnovu katastrálního operátu přepracováním podle ust. § 15 katastrálního zákona při digitalizaci souboru geodetických informací, tj. při převádění katastrálních map z grafické podoby do formy počítačových souborů. Právě proto může být smyslem řízení o opravě chyby podle ust. § 8 katastrálního zákona jen umožnění opravy chybných údajů v katastru nemovitostí, které vznikly nesprávným přepisem údajů z listin, v nichž je údaj uveden správně, při přepisu změn z výsledků revize údajů katastru nemovitostí a obnovy katastrálního operátu nebo v důsledku chyb v psaní, počítání, či v důsledku jiných zřejmých nesprávností v listinách, podle nichž byly tyto údaje zapsány v katastru. Pokud mají stěžovatelé za to, že v katastru nemovitostí má být určena hranice

mezi pozemky v jejich vlastnictví a mezi pozemky sousedními jinak než podle podkladů, na základě nichž byly tyto hranice určeny, tj. na základě obnovy evidence nemovitostí mapováním v roce 1990, musí pro nové označení hranic předložit listinu, která takovou změnu bude odůvodňovat. Takto však stěžovatelé v řízení o opravě chyb nepostupovali.

Stěžovatelé napadli platnost obnovy katastrálního operátu (resp. obnovy evidence nemovitostí), přičemž zpochybnili způsob zjištění a výsledné určení hranic pozemků parc. č. 296/1 a 333/1 v k. ú. Skupice u Chrudimi. Tím ale překročili zmíněný smysl a význam institutu opravy chyb v katastrálním operátu. Stěžovatelé se již nedomáhají opravy chyby ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona, ale změny údajů zapsaných v katastru nemovitostí, jestliže zpochybnují platnost podkladu, na jehož základě byl uvedený zápis (v daném případě vymezení hranic) proveden v katastru nemovitostí. Stěžovatelé však nepředložili žádný podklad, který by takovou změnu odůvodňoval (např. kupní smlouvu, případně souhlasné prohlášení vlastníků všech zmíněných pozemků, tj. stěžovatelů a osob zúčastněných na řízení o průběhu hranic v terénu ve smyslu ust. § 46 odst. 1 a § 36 odst. 5 písm. a) prováděcí vyhlášky ke katastrálnímu zákonu (v době rozhodování žalovaného se jednalo o vyhlášku č. 190/1996 Sb.) Vzhledem k významu a účelu právní úpravy řízení o opravě chyby nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé úkony prováděné v rámci obnovy katastrálního operátu.

Stěžovatelé se rovněž mýlí v tom, že by při obnově katastrálního operátu došlo k zásahu do jejich vlastnických práv v důsledku podle jejich názoru chybného zaměření katastrální hranice. Podle ust. § 5 odst. 7 katastrálního zákona totiž nemohou být právní vztahy dotčeny revizí údajů katastrů, opravou chyb katastrálního operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou. Proto i nesprávným zápisem v katastru nemovitostí se skutečný právní vztah k nemovitosti nemůže změnit, ten lze změnit jen na základě příslušné listiny. Pokud tedy stěžovatelé takovou listinu nepředložili a trvají na tom, že vlastní výše zmíněné pozemky v jiných hranicích, než jak byly zjištěny na základě obnovy evidence nemovitostí, mají v podstatě jediný právně relevantní prostředek pro zjištění skutečného prvního vztahu a to určovací žalobu podle ust. § 80 písm. c) občanského soudního řádu. Tu lze podat u příslušného soudu rozhodujícího nikoliv ve správním soudnictví, ale v občanskoprávním řízení. Jestliže o výše uvedené změně v zápisu v katastru nemovitostí lze rozhodnout pouze na základě příslušné listiny, resp. rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení, tím spíše o změně zápisu, kterou stěžovatelé uplatnili v řízení o opravě chyby, nemůže bez příslušného právního podkladu v tomto řízení rozhodovat katastrální úřad, který by takto přezkoumával platnost výše zmíněné obnovy katastrálního operátu (tj. evidence nemovitostí).

Předmětem žaloby je otázka opravy chyby v katastru nemovitostí způsobené zřejmým omylem při obnově katastru (tj. evidence nemovitostí podle právní úpravy platné v roce 1990). Při vymezení neurčitěho pojmu „zřejmý omyl“ krajský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103. Dále pak vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 - 134. Nejvyšší správní soud zde na základě ust. § 46 odst. 1 katastrální vyhlášky konstatoval, že k opravě chyby v katastru nemovitostí podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona spočívající v nesprávně určené vlastnické hranici může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, byla-li hranice určena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou a současně vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybnují a v minulosti jej neměnili. Uvedené podmínky přitom musí být splněny kumulativně. Pokud je průběh hranice mezi vlastníky sporný, je o něm s konečnou platností oprávněn rozhodnout jen soud v nalézacím řízení (na základě určovací žaloby) k návrhu některého z vlastníků. Katastrální úřad však v takovém případě opravu chyby provést nemůže. V daném případě je průběh hranice mezi hraničními vlastníky zjevně sporný, a proto se nelze domáhat jiného určení hranic mezi pozemky, než jak tomu bylo

na základě podkladů, které sloužily k zápisu do katastru nemovitostí (resp. evidence nemovitostí), tj. zejména místního šetření prováděného v rámci obnovy evidence nemovitostí v roce 1990. Právě z těchto důvodů se nemusel a nemohl ani krajský soud vypořádat s jednotlivými námitkami stěžovatelů směřujícími proti obnově evidence nemovitostí. Krajský soud zde odkázal na závěr Nejvyššího správního soudu obsažený ve výše citovém rozsudku, že v situaci, kdy je předmětná hranice sporná, je jakékoliv prověřování postupu zeměměřických a katastrálních orgánů při obnově nadbytečné, neboť ani katastrální úřad (žalovaný) ani správní soud nemohou o průběhu hranic rozhodnout.

Stěžovatelé dále uvedli, že žalovaný nerespektoval právní názor uvedený v předchozím zrušujícím rozsudku krajského soudu, tuto námitku však nespecifikovali. Krajský soud konstatoval, že hlavním důvodem zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného byla jeho nepřezkoumatelnost. V novém rozhodnutí se však již žalovaný se všemi námitkami vypořádal. Krajský soud dále poznamenal, že na základě nové judikatury Nejvyššího správního soudu neprováděl původně nařízené dokazování na základě znaleckého posudku, v němž měl znalec odpovědět na otázky týkající se zákonnosti postupu katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu. Nelze totiž podrobovat testu zákonnosti jednotlivé úkony prováděné v rámci obnovy katastrálního operátu, tj. evidence nemovitostí v roce 1990.

Proti tomuto rozsudku podali stěžovatelé kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedli, že krajský soud zamítl žalobu s tím, že stěžovatelé v řízení nepředložili potřebnou listinu odůvodňující jejich žalobu, a dále proto, že dospěl k závěru, že není v jeho pravomoci o podané žalobě stěžovatelů, kteří se domáhají opravy chyby v katastru nemovitostí způsobené zřejmým omylem při obnově katastru podle ust. § 8 katastrálního zákona, rozhodnout.

Stěžovatelé mají za to, že při obnově katastrálního operátu v k. ú. Skupice u Chrudimi došlo k nesprávnému zaměření katastrální hranice mezi k. ú. Skupice u Chrudimi a k. ú. Zbyhněvice. V letech 1998 a 1999 bylo v předmětném území provedeno nové mapování základní mapy velkého měřítka pro k. ú. Skupice u Chrudimi na základě směrnice ČÚGK č. 984210 S/81. Stěžovatelé jako uživatelé a vlastníci nemovitostí pozvánku na místní šetření neobdrželi. Na tehdejší Katastrální úřadě v Chrudimi zjistili, že žádné pozvánky k místnímu šetření rozeslány nebyly, ačkoli podle § 8 odst. 6 Instrukce pro místní šetření a obnovu operátu evidence nemovitostí č. 984450 I/88 měli být k místnímu šetření pozváni. Stěžovatelé nebyli seznámeni s výsledkem šetření ani s vyznačeným průběhem hranic v soupise nemovitostí. Podle stěžovatelů vyšetření hranic nemovitostí nebylo dokončeno, pro vyšetření průběhu katastrální hranice v k. ú. Skupice u Chrudimi měl být použit zákres v pozemkových mapách, případně popis hranic katastrálního území v dřívějších mapováních. Doklad o vyhlášení obnovy katastrálního operátu v k. ú. Skupice nebyl na tehdejší Katastrální úřadě v Chrudimi stěžovateli dohledán. Podle názoru stěžovatelů vyhlášení obnovy katastrálního operátu zřejmě nebylo provedeno. V sousedním katastrálním území Zbyhněvice ke změně katastrální hranice nedošlo.

Stěžovatelé poukazují na skutečnost, že sporný úsek katastrální hranice tvořil podle zákresu v mapách EN i PK úsečku, a to jak v mapách k. ú. Skupice u Chrudimi i k. ú. Zbyhněvice. Novým zmapováním ZMVM vznikl ve sporném úseku při zaměření katastrální hranice k. ú. Skupice u Chrudimi lomený oblouk se vzepětím 3,57 m a takto vymezená katastrální hranice zasahuje do k. ú. Zbyhněvice, na jehož území se nachází pozemky stěžovatelů. Ve sporném úseku se obě katastrální území překrývají. V žádném případě se nejedná o drobný rozdíl, který by byl způsoben různou technikou mapování. Rozsah odchylky vzepětí oblouku

katastrální hranice v k. ú. Skupice u Chrudimi – 3,57 m vyčíslil Ing. B. ve svém geometrickém plánu, který byl k důkazu v podané žalobě přiložen.

Stěžovatelé se podanou žalobou domáhali nápravy vzniklého stavu, tedy aby ve sporném úseku byla správně zaměřena katastrální hranice v k. ú. Skupice u Chrudimi. Rozhodné skutečnosti stěžovatelé v řízení doložili geometrickým plánem Ing. B. a srovnávacím sestavením parcel zpracovaným Ing. B., ze kterých vyplývá, že ve sporném území se katastrální hranice obou katastrálních území překrývají. Změna průběhu katastrální hranice v k. ú. Skupice u Chrudimi není doložena žádnou listinou. Vzájemné překrytí pozemků v sousedících katastrálních územích považují stěžovatelé za zřejmý omyl, který měl být Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, KP Chrudim odstraněn, a to i z toho důvodu, že rozpor vznikl obnovou katastrálního operátu v k. ú. Skupice u Chrudimi, zatímco na druhé straně v k. ú. Zbyhněvice nebyly ve sporném úseku provedeny žádné změny v katastru nemovitostí. Nově zaměřená hranice k. ú. Skupice u Chrudimi zasahuje do hranic pozemků stěžovatelů – pozemkové parcely č. 360 a č. 358 v k. ú. Zbyhněvice, na kterých byl zbudován rybník, a které jsou na hranici totožné s hranicí k. ú. Zbyhněvice. Stěžovatelé mají za to, že v průběhu řízení předložili důkazy svědčící o tom, že katastrální hranice ve sporném území v k. ú. Skupice u Chrudimi nebyla správně zaměřena podle údajů uvedených v pozemkové knize a katastrální mapy před provedením ZMVM. O těchto skutečnostech jednoznačně svědčí obsah předloženého geometrického plánu Ing. B. Stěžovatelé tedy nesouhlasí s tím, že by nepředložili listinu, ze které by mohl být právní průběh katastrální hranice zjištěn.

Neztotožňují se ani s názorem krajského soudu, že podle platné judikatury není v jeho pravomoci provést opravu chyby v katastru nemovitostí v případě, že hranice byla určena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru nemovitostí v rozporu s podkladovými listinami. Stěžovatelé se rovněž neztotožňují s tím, že by byl takovým postupem překročen smysl a účel právní úpravy uvedené v ust. § 8 katastrálního zákona. Stěžovatelé se domáhají toho, aby průběh katastrální hranice ve sporném úseku v k. ú. Skupice u Chrudimi byl v souladu s původními údaji, které jsou uvedeny v pozemkové knize a katastrální mapě před provedením obnovy katastrálního operátu. Domnívají se, že k vyřízení takové žaloby je dána pravomoc soudu ve správním soudnictví, přičemž odkázali na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2008, č. j. Konf 47/2007-13. Na základě uvedeného stěžovatelé navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný sdělil, že se ztotožňuje s odůvodněním rozsudku krajského soudu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Osoba zúčastněná na řízení obec Morašice ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se ztotožňuje s tím, že došlo k narušení a zneprůjezdnění stávající komunikace, když do ní byla stabilizována podezdívka hráze zbudovaného rybníka. Rada obce je přesvědčena, že průjezd musí být zachován s ohledem na přístup a příjezd k dalším nemovitostem. Rozsudek krajského soudu rada obce považuje za důvodný, tento není v rozporu se zájmy obce Morašice. Zbudování rybníka a stabilizování jeho hráze podezdívkou stěžovatelů bylo provedeno v době, kdy Ing. Ševčík byl členem zastupitelstva a starostou obce Morašice. Proti jeho postupu byly výhrady ze strany vlastníků sousedních pozemků. V neposlední řadě byly podány žaloby, které pravděpodobně dosud nejsou právně ukončeny.

Osoby zúčastněné na řízení B. D., M. D. a M. H. ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhl zamítnutí kasační stížnosti s tím, že se s rozsudkem krajského soudu zcela ztotožňují. Argumentace stěžovatelů není nová, krajský soud se s důvody a důkazy v odůvodnění rozsudku podrobně a přesvědčivě vypořádal. Jestliže stěžovatelé nyní v kasační stížnosti rozvádí či doplňují

důvody uplatněné před krajským soudem, domnívají se, že tak činí nepřipustně. Osoby zúčastněné na řízení setrvaly na svém stanovisku, že stěžovatelé se cestou návrhu opravy chyb v katastrálním operátu domáhají změny vlastnických práv k pozemkům na jejich úkor, což je zcela v rozporu s platným právem a rozhodnutími úřadu a soudu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích z hlediska uplatněných stížních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud předně konstatoval, že pokud stěžovatelé brojili proti názoru krajského soudu, že podle platné judikatury není v jeho pravomoci provést opravu chyby v katastru nemovitostí v případě, že hranice byla určena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru nemovitostí v rozporu s podkladovými listinami, je tato námitka zcela nepřipadná. Krajský soud nikterak nezpochybil svoji pravomoc přezkoumat rozhodnutí správního orgánu o opravě chyby v katastrálním operátu podle ust. § 8 katastrálního zákona a zabýval se meritem věci, tedy tím, zda žalovaný správně posoudil podmínky pro opravu chyby stanovené v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., v platném znění, a § 46 vyhlášky č. 190/1996 Sb., v platném znění. Krajský soud však dospěl k závěru, že stanovené podmínky nebyly splněny a správní orgán tudíž nebyl oprávněn opravu chyby provést.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odstavce 2 téhož ustanovení katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. Podrobnější podmínky a postup pak v době vydání správního rozhodnutí upravovala ust. § 46 a § 47 prováděcí vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“).

Podle ust. § 46 odst. 1 katastrální vyhlášky se v souboru geodetických informací opraví chybné geometrické a polohové určení hranice pozemku, je-li nesporně zjištěno a protokolárně doloženo, že se neshoduje se stavem hranice v terénu, současný průběh hranice v terénu není dotčenými vlastníky zpochybňován a nebyl jimi měněn.

Jak již Nejvyšší správní soud uvedl ve svém rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 - 134, z jehož závěrů krajský soud v odůvodnění rozsudku vycházel, musí být uvedené podmínky splněny kumulativně. Pokud tedy někteří z vlastníků dotčených pozemků s opravou hranice v katastrální mapě nesouhlasí, nelze předmětnou hranici měnit v režimu ust. § 8 katastrálního zákona, byť by bylo možné před katastrálním úřadem věrohodně prokázat, že hranice byla na základě proběhlých obnov katastrálního operátu zakreslena nesprávně.

Nejvyšší správní soud považuje v projednávané věci za podstatný právě fakt, že předmětný průběh hranice byl mezi stěžovateli a vlastníky pozemků parc. č. 296/1 a 333/1 sporný. Nebyla tudíž splněna jedna ze stanovených podmínek pro opravu chybného určení hranice těchto pozemků. Katastrální úřad tedy nebyl oprávněn opravu chyby provést. V takovém

případě se již v podstatě jednalo o spor o vlastnictví, o němž je příslušný rozhodnout obecný soud v občanském soudním řízení na návrh některého z vlastníků.

Nejvyšší správní soud dále poznamenal, že pokud krajský soud konstatoval, že předmětem žaloby je otázka opravy chyby způsobené zřejmým omylem při obnově katastru, je zřejmé, že pominul chyby vzniklé nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány (ust. § 8 odst. 2 katastrálního zákona), a dále chyby vzniklé nesprávným geometrickým a polohovým určením (ust. § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona). Stěžovatelé přitom právě na nepřesnost měření a překročení mezní odchylky poukazovali. Tato skutečnost však nic nemění na správnosti závěru krajského soudu, že podmínky pro opravu chyby nebyly splněny.

Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud nepochybil, jestliže nevyhodnotil žalobní námitky s ohledem na znalecký posudek ze dne 4. 1. 2003 vypracovaný v rámci soudního řízení, neboť i v případě, kdy by bylo zjištěno, že průběh hranice byl nesprávně zakreslen, nebylo by možné předmětnou hranici měnit v režimu ust. § 8 katastrálního zákona.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích netrpí vadami podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Osoby zúčastněné nemají v daném případě podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim vznikly náklady a není dán ani důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání jiných nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. září 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu